

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΡΟΔΟΥ

Οὐ ἡ Μνήμη τῆς Θ' Ἀυγούστου

Ποίημα Κυρίλλου Μητροπολίτου Ρόδου

ΕΝ ΤΟΝ ΜΙΚΡΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ἴστῶμεν στίχ. δ' καὶ ψάλλομεν τὰ κάτωθι Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Δεῦτε οἱ πιστοί, ἱερῶς συναθροισθέντες, Ῥόδου τὸν καλόν, εὐφημήσωμεν ποιμένα, Εὐθύμιον καὶ πάντες, πρὸς αὐτὸν ἐκβοήσωμεν· Θεῖε τοῦ Χριστοῦ Ἱερομάρτυς, ἐν παρρησίᾳ ἐκδυσώπει, τὸν Φιλάνθρωπον, ἵνα ῥυσθῶμεν πειρασμῶν, οἱ πόθῳ τιμῶντές σε.

Ἐΰχων πρὸς Θεόν, τῆς καρδίας σου τὸν πόθον, θεῖος λειτουργός, τῶν ἀχράντων μυστηρίων, Εὐθύμιε ἐδείχθης, καὶ ποιμὴν φιλοπρόβατος, τῆς Χριστοῦ ἐν Ῥόδῳ ἐκλογάδος, καὶ Ἀθλοφόρος γενναϊόφρον· διὸ πρέσβευε, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν εὐσεβῶς, τελούντων τὴν μνήμην σου.

Ὡς ὑπερμαχῶν, τῆς σεπτῆς σου κληρουχίας, Ἄγαρ ἀνδρικῶς, τῶν ἐκγόνων τὴν μανίαν, Εὐθύμιε ὑπέστης, καὶ Μαρτύρων ἐν αἵματι, ἔβαψας στολὴν σου τὴν ἀγίαν· ὅθεν τῆς ἄνω κοινωνήσας, δόξης Ἄγιε, πάντων μνημόνευε ἡμῶν, τῶν ἀνευφημούντων σε.

Ὁΐσιος ποιμὴν, τοῦ Χριστοῦ τῆς Ἐκκλησίας, ὠφθης ἀληθῶς, Παρακλήτου τῆς δυνάμει, Εὐθύμιε παμμάκαρ, καὶ ἀνδρείως ἐνήθλησας· ὑψωθείς γὰρ χαίρων τῆς παττάλῳ, τοῦ μαρτυρίου τὸν ἀγῶνα ἐξετέλεσας, καὶ τῶν Ἀγίων ἐν Ἐδέμ, τῆς δόξης μετέλαβες.

Δόξα. Ἦχος β'.

Σήμερον ἡ Ῥόδος εὐφραίνεται, τοῦ ἑαυτῆς Ποιμενάρχου, καὶ Μάρτυρος τῆς εὐσεβείας, τὴν μνήμην ἐπιτελοῦσα, καὶ βοᾷ πρὸς αὐτόν· Εὐθύμιε Ἱερομάρτυς μακάριε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν τῶν τιμώντων σε.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ὁ αὐτός.

Ὁ φωτὶ σου ἅπασαν τὴν οἰκουμένην ἀγίασας, εἰς ὄρος ὑψηλὸν μετεμορφώθης ἀγαθέ, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δυναστείαν σου, ὅτι κόσμον λυτροῦσαι ἐκ παραβάσεως· διὸ βοῶμέν σοι· Εὐσπλαγγνε Κύριε, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.
Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Δεῦτε οἱ εὐσεβεῖς, τιμήσωμεν ἐν ὕμνοις, Εὐθύμιον τὸν Ῥόδου, ὅτι ἐν Ἱεράρχαις, ἐδείχθη Μάρτυς ἄριστος.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Ἡ΄θλησας καρτερῶς, ὑπὲρ τῶν σῶν προβάτων, Εὐθύμει θεόφρον, ὡς μιμητῆς ὑπάρχων, Χριστοῦ τοῦ Ἀρχιποίμενος.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ Ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Πρέσβευε τῷ Χριστῷ, ὡς ἔχων παρρησίαν, Εὐθύμει παμμάκαρ, ἵνα ῥυσθῶμεν πάντες, ἐκ πειρασμῶν καὶ θλίψεων.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ΄.

Δεῦτε σήμερον πιστοί, τὸν Ποιμενάρχην τῆς Ῥόδου, Εὐθύμιον τιμήσωμεν, ὅτι ὑπὲρ τῶν προβάτων, προθύμως τυθείς, εἰς τὴν οὐράνιον μάνδραν εἰσελήλυθε, καὶ πρεσβεύει ἐκτενῶς, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ὁ αὐτός.

Τῆς Θεότητός σου Χριστέ, ἀμυδρὰν ἀυγὴν παραγυμνώσας, τοῖς συναναβᾶσί σοι ἐπὶ τοῦ ὄρους, τῆς ὑπερκοσμίου σου δόξης, ἐποίησας κοινωνούς· ὅθεν θεαστικῶς ἐκραύγαζον· Καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι. Μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς, σὲ τὸν μεταμορφωθέντα Χριστόν, ἀνυμνοῦμεν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΕΓΑΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ Προοιμακὸς καὶ τὸ Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰστῶμεν στίχ. στ΄ καὶ ψάλλομεν τὰ κάτωθι Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Θεόφρον Εὐθύμει λαμπρῶς, σήμερον ἀνέτειλε, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἡ μνήμη σου, φωστὴρ ὡς πάμφωτος, τῇ φωτοχυσίᾳ, τῆς σεπτῆς σου χάριτος, τοὺς δήμους τῶν πιστῶν καταυγάζουσα, τῶν εὐφημούντων σε, ὡς σεπτὸν Ἱερομάρτυρα, ἀσεβείας ὄφρὺν ταπεινώσαντα.

Θεόφρον Εὐθύμει ποιμὴν, ἀνεδείχθης κάλλιστος, τοῦ ἐν τῇ Ῥόδῳ ποιμνίου σου, τῆς ποιμασίας σου, τῆς χριστομιμήτου, θείοις προτερήμασι, καὶ στύλος εὐσεβείας ἀκλόνητος, ὄφθης τὸν δρόμον σου, ἐκτελέσας διὰ πίστεως, μαρτυρίου τοῖς ἄθλοις μακάριε.

Θεόφρον Εὐθύμει Χριστόν, τὸν Θεὸν μιμούμενος, ἐθελουσίως ἐχώρησας, πρὸς τὸ μαρτύριον, καὶ τῆς ἀσεβείας, τῶν ἐχθρῶν τὴν ἔπαρσιν, αἰσχύνας ἐν αὐτῷ γενναιότατα, στέφος τὸ ἄφθαρτον, ὑπεδέξω καὶ εἰσέδραμες, εἰς ἀγίων ἐν δόξῃ τὰ ἅγια.

Ἔτερα. Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ὡς Ποιμένα θεόσοφον, καὶ πανένδοξον Μάρτυρα, συνελθόντες σήμερον εὐφημοῦμέν σε· σὺ γὰρ καλῶς προϊστάμενος, παμμάκαρ Εὐθύμει, τῶν Ῥοδίων τοῦ λαοῦ, τῶν τυράννων ὑπήνεγκας, τὴν ὠμότητα, καὶ Μαρτύρων ἐτέλεσας τὸν δρόμον, μεθ' ὧν πρέσβευε σωθῆναι, τοὺς ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην σου.

Τοῦ Δεσπότη τοῖς ἴχνεσιν, ἐπιβαίνων Εὐθύμει, ὡς ποιμὴν χρηστότατος πρὸς τὸ στάδιον, τοῦ μαρτυρίου ἐχώρησας, μὴ πτήξας τὴν ἔπαρσιν, τῶν τῆς Ἄγαρ δυσμενῶν, καὶ παττάλω ἐνήθλησας. Ὅθεν ἔλαβες, τοὺς στεφάνους διπλοῦς παρὰ Κυρίου, ὃν δυσώπει τοῦ σωθῆναι, τοὺς εὐλαβῶς

εὐφημοῦντάς σε.

Ὁ Χριστός σε Εὐθύμει, ὁ Θεὸς προσεδέξατο, ὡς Ἱερομάρτυρα γενναιότατον, καὶ ἐν ζωῆς τῷ ἀφθάρτῳ σε, νυμφῶνι εἰσήγαγεν, ἔνθα νῦν τῆς ὑπὲρ νοῦν, ἀπολαύων λαμπρότητος, καθικέτευε, ὡς πλουτῶν παρρησίαν λυτρωθῆναι, ἐκ κινδύνων πολυτρόπων, καὶ συμφορῶν τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Δόξα. Ἦχος α΄.

Πάτερ Εὐθύμει, σὺ ὁ χρηστότατος ποιμὴν, ὁ τὰ λογικὰ τοῦ Κυρίου ποιμάνας πρόβατα, καὶ ὑπὲρ αὐτῶν μαρτυρίου, προθύμως τοῦ κρατῆρος γευσάμενος· σὺ ὁ τῆς εὐσεβείας ἀθλητής, ὁ ὑπὲρ τῆς πίστεως καλῶς ἀγωνισάμενος, καὶ τῆς ἀσεβείας μαρτυρικῶς, καταισχύνας τὴν παράταξιν· ὁ Ἱεράρχης τοῦ Χριστοῦ, ὁ τῶν Μαρτύρων κοινωνός, τῆς Ἐκκλησίας τὸ κλέος, καὶ τῆς Ῥόδου ἐγκαλλώπισμα· πρέσβευε ἐκτενῶς, τῷ ἐν Τριάδι Θεῷ, ἐλεηθῆναι καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ὁ αὐτός.

Ὁ πάλαι τῷ Μωσεῖ συλλαλήσας, ἐπὶ τοῦ ὄρους Σινᾶ διὰ συμβόλων, Ἐγὼ εἰμι, λέγων, ὁ Ὦν, σήμερον ἐπ' ὄρους Θαβώρ, μεταμορφωθείς ἐπὶ τῶν Μαθητῶν, ἔδειξε τὸ ἀρχέτυπον κάλλος τῆς Εἰκόνας, ἐν ἑαυτῷ τὴν ἀνθρωπίνην ἀναλαβὼν οὐσίαν· καὶ τῆς τοιαύτης χάριτος, μάρτυρας παραστησάμενος, Μωυσῆν καὶ Ἠλίαν, κοινωνοὺς ἐποιεῖτο τῆς εὐφροσύνης, προμηνύοντας τὴν ἐξοδὸν διὰ Σταυροῦ, καὶ σωτήριον Ἀνάστασιν.

Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. μγ' 9)

Τάδε λέγει Κύριος. Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει ἡμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε, καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σφύζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. γ' 1)

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄνηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἐξοδος αὐτῶν καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. ε' 15)

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστου. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην· καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν. Συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας· πορεύσονται εὖστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ριφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ἡμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Εἰς τὴν Αἴτην, Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'.

Εὐφραίνου ἐν Κυρίῳ, ἡ πολυθαύμαστος Ῥόδος, Εὐθύμιον τὸν ἔνδοξον, ποιμενάρχην πλουτήσασα. Οὗτος γὰρ ὁ μακάριος, εὐαγγελικῶς τοῦ λαοῦ προϊστάμενος, μαρτυρικῇ ἐνστάσει, τῶν τυράννων τὸ φρύαγμα κατέβαλε, καὶ Μάρτυς ἐν Ἱεράρχαις ἀναδέδεικται, Θεῷ ἐν οὐρανοῖς, νικηφόρος παριστάμενος, καὶ ὑπὲρ πάντων πρεσβεύων, τῶν εὐλαβῶς ἀναβοώντων· Κύριε δόξα σοι.

Ἦχος β'.

Δεῦτε πιστοί, τὸν ποιμένα τῆς Ῥόδου Εὐθύμιον, τοῖς ἄσμασιν ἐπαινέσωμεν· δικαιοσύνην γὰρ ἐνδεδυμένος, Ἱεράρχης ὅσιος ἐξημάτισε, καὶ Μάρτυς τῆς εὐσεβείας ἐγένετο, ὑπὲρ αὐτῆς τὸ μαρτύριον δεξάμενος· νῦν δὲ ἐν οὐρανοῖς, τῆς ὑπὲρ λόγον μετέχων εὐφροσύνης, ὡς Ἱερομάρτυς γενναϊότατος, ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Κυρίῳ πρεσβεύει, ἵνα εὐρωμεν οἱ τιμῶντες αὐτόν, ἰλασμὸν ἀμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος γ'.

Χρεωστικῶς ἐκτελοῦμεν τὴν μνήμην σου, Εὐθύμιε παμμακάριστε, Ἱεραρχῶν καὶ Μαρτύρων ἀγλάϊσμα· καλῶς γὰρ ποιμαίνων, τὴν ἐκλογάδα τοῦ Θεοῦ, ὑπὲρ αὐτῆς τοῦ μαρτυρίου, τὸ ποτήριον ἔπιες, καὶ τοῦ θείου πάθους ἐθελουσίως, κοινωνὸς ἐξημάτισας· διό σε ἡ οὐράνιος, εὐφροσύνη προσεδέξατο, ἥς στεφανηφόρος καταπολαύων, μνημόνευε τῶν εὐφημούντων σε.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Δεῦτε εὐφημήσωμεν ἐν ἄσμασι, τὸν ἐν Ἱεράρχαις περίδοξον Μάρτυρα, Εὐθύμιον τῆς Ῥόδου τὸν φαστήρα, τὸν ἐν καιρῷ χαλεποῦς δουλείας, ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας ἀθλήσαντα, καὶ δυναστῶν τὸ θράσος καταρράξαντα· Θεῷ γὰρ τῷ ἐν Τριάδι, ἐν οὐρανοῖς παριστάμενος, ἰλαστηρίους δεήσεις ὑπὲρ ἡμῶν ἀναφέρει, τῶν τελούντων τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ὁ αὐτός.

Δεῦτε ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος Κυρίου, καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ θεασώμεθα τὴν δόξαν, τῆς Μεταμορφώσεως αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ Πατρός· φωτὶ προσλάβομεν φῶς· καὶ μετάρσιοι γενόμενοι τῷ πνεύματι, Τριάδα ὁμοούσιον ὑμνήσωμεν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Δεῦτε γηθοσύνως οἱ πιστοί, τὸν Ἱερομάρτυρα πάντες, τοῦ ζωοδότου Χριστοῦ, σήμερον Εὐθύμιον, ἀνευφημήσωμεν· ὡς ποιμὴν γὰρ οὐράνιος, Ῥοδίον τῆς ποιμένης, ἱερῶς κηδόμενος, πρὸς τὸ μαρτύριον, ἔσπευσε προθύμῳ καρδίᾳ, καὶ ἱεουργήθη θυσία, τῷ Παμβασιλεῖ Θεῷ εὐάρεστος.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ Ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Φέρων ὡσπερ ὄπλον τὸν Σταυρόν, ἔστης ἀκλινῆς τῇ καρδίᾳ, πρὸ τῶν ἀπίστων ἐχθρῶν, καὶ Χριστοῦ τὸ ὄνομα, ἔχων ἐν χεῖλεσι, τὰς βασάνους ὑπέμεινας, σαρκὸς τὰς αἰκίας, καὶ τὸν ἐπονείδιστον, παμμάκαρ θάνατον. Ὅθεν τῆς τρυφῆς κληρονόμος, τῆς ἀλλήκτου ὠφθῆς πρεσβέων, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε Εὐθύμιε.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Ὡς Ἱερομάρτυς θαυμαστός, διὰ τοῦ θανάτου μετέστης, πρὸς τὰς αὐλὰς τῆς ζωῆς, ἔνθα τὸ διάδημα, διπλοῦν τῆς νίκης σου, ἐκ Κυρίου δεξάμενος, αὐτῷ σὺν Ἁγίων, τοῖς χοροῖς παρίστασαι, Πάτερ Εὐθύμιε. Ὅθεν παρρησία δυσώπει, ὑπὲρ τῶν ἀξίως τελούντων, τὴν ἀγίαν μνήμην σου ἐν ἄσμασι.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ΄.

Ὅσπερ Πάτερ, παμμάκαρ Εὐθύμιε, ἱεουργήσας τὰ θεῖα μυστήρια, καὶ τῆς ποιμένης σου ἐν σοφίᾳ προστάς, μαρτυρικῶς τὸν δρόμον σου ἐτέλεσας, καὶ ἐν τῇ μάνδρᾳ ἐνδόξως εἰσέδυσ, τῶν οὐρανῶν τῆς βασιλείας εὐφραϊνόμενος· ἔνθα Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι παριστάμενος, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τελούντων τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ὁ αὐτός.

Τὸν γνώφον τὸν νομικόν, ἢ φωτεινὴ τῆς Μεταμορφώσεως διεδέξατο νεφέλη· ἐν ἣ Μωυσῆς καὶ Ἡλίας γενόμενοι, καὶ τῆς ὑπερφώτου δόξης ἀξιωθέντες, Θεῷ ἔλεγον· Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν τῆς Ῥόδου ποιμένα, σοφὸν Εὐθύμιον, ἀνευφημήσωμεν πάντες, ὡς Ἱεράρχην σεπτόν, καὶ Μαρτύρων μιμητὴν ἀκαταγώνιστον, ὅτι Χριστῷ ἐν οὐρανοῖς, παριστάμενος αὐτόν, ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύει, τῶν ἀξίως ἐπιτελούντων, αὐτοῦ τὴν μνήμην τὴν σεβάσμιον.

Ἔτερον. Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Χαίρων ἠθλησας, ὑπὲρ τῆς ποιμένης, καὶ κατήσχυνας, τῶν ἀλλοφύλων, τὸ ὑπάχουον θράσος Εὐθύμιε· σὺ γὰρ θερμῶς ἀγαπήσας τὸν Κύριον, αὐτοῦ ἐπέβης προθύμῳ τοῖς ἴχνεσιν. Ὅθεν πρέσβευε, αὐτῷ ἐκτενῶς πανεύφημε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸ τῆς Ἑορτῆς καὶ Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.
ᾠχος α΄. Τὸν τάφον σου.

Ἀγάλλου εὐσεβῶς, ἡ περίφημος Ῥόδος, τὴν μνήμην τὴν σεπτὴν, τοῦ καλοῦ σου ποιμένος, ἐν ἄσμασι γεραίρουσα, καὶ αὐτῷ πιστεῖ βόησον· ὦ Εὐθύμει, Ἱερομάρτυς Κυρίου, αἶτει πάντοτε, τῇ κληρουχίᾳ σου χάριν, εἰρήνην καὶ ἔλεος.

Δόξα. ᾠχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Ποίμνης κηδόμενος, τῆς σῆς Εὐθύμει, πρὸς τὸ μαρτύριον, προθύμως ἔδραμες, καὶ τῶν τυράννων ἐν αὐτῷ, καθεῖλες τὴν δυναστείαν. Ὅθεν τὴν κατάπαυσιν, μετ' Ἀγίων κτησάμενος, εὐκλεῶς παρίστασαι, τῷ Δεσπότῃ τῆς κτίσεως· ᾧ πρέσβευε ἀεὶ ὑπὲρ πάντων, τῶν ἐκτελούντων σου τὴν μνήμην.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ὅμοιον.

Τῆς θείας δόξης σου, ὄντως ἀπαύγασμα, καθὼς ἠδύναντο, ἔδειξας Λόγε Θεοῦ, τοῖς Μαθηταῖς σου ἐν Θαβῶρ, ὄρει μεταμορφούμενος· οἷς συνελλαμφθείμεν, καὶ ἡμεῖς οἱ ὑμνοῦντές σε, μόνε ἀναλλοίωτε, Ἰησοῦ Παντοδύναμε, καὶ πιστεῖ σοι συμφώνως βοῶντες· Δόξα Χριστῷ τῇ βασιλείᾳ σου.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.
ᾠχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῆς Ἐκκλησίας ὁ σοφὸς Ἱεράρχης, τῆς Ῥοδονήσου ὁ σεπτὸς Ποιμενάρχης, Εὐθύμει μακάριε, ἡ δόξα τῶν πιστῶν, ἐν Μαρτύρων αἵματι, τὴν ζοὴν σου τελέσας, οὐρανόθεν ἔλαβες ἀφθαρσίας στεφάνους, καὶ τῷ Χριστῷ παρέστης εὐκλεῶς, ὃν ἐκδυσώπει ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Δόξα. Ὅμοιον.

Γεραρχίας ἀρεταῖς διαπρέψας, καὶ μαρτυρίου τὴν ὁδὸν διοδεύσας, ἐν ἀμφοτέροις ἔλαμψας, ὡς ἥλιος φαιδρός, ἐνδοξε Εὐθύμει, τὸν λαόν σου φωτίζων, καὶ διώκων ἅπασαν, ἀσεβείας σκοτίαν. Ὅθεν πιστῶς ὑμνοῦμέν σε τὴν σὴν, ἐπιτελοῦντες ἀγίαν πανήγυριν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ὅμοιον.

Ὁ ἀνελθὼν σὺν Μαθηταῖς ἐν τῷ ὄρει, καὶ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρὸς ἀπαστράψας, σὺν Μωυσῇ Ἡλίας σοι παρίστανται· Νόμος καὶ Προφῆται γὰρ, ὡς Θεῷ λειτουργοῦσιν· ᾧ καὶ τὴν Υἱότητα, τὴν φυσικὴν ὁ Γεννήτωρ, ὁμολογῶν ἐκάλεσεν Υἱόν· ὃν ἀνυμνοῦμεν, σὺν σοὶ καὶ τῷ Πνεύματι.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.
ᾠχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Μαρτύρων τοῖς ἴχνεσι, καρτερικῶς ἐπιβάς, καὶ πλάνην τὴν βέβηλον, Ἀγαρηῶν καθελὼν, παμμάκαρ Εὐθύμει, εὗρες ἐν τοῖς ὑψίστοις, τὴν ἀνώλεθρον λῆξιν, χάριν τὴν τῶν θαυμάτων, ἐνεργῶν τοῖς ἐν κόσμῳ· διό σε εὐφημοῦμεν, τελοῦντες τὴν μνήμην σου.

Δόξα. Ὁ αὐτός. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς ψυχὴν σου θέμενος, ὑπὲρ τῆς ποιμένης, μαρτυρίου ἔδραμες, ἐν εὐφροσύνῃ τὴν ὁδόν, Ἱερομάρτυς Εὐθύμιε· διό σε πάντες, πιστοὶ μακαρίζομεν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ὅμοιον.

Ἐορτὴ ὑπέρλαμπρος, ἡ τοῦ Δεσπότη, ἦλθε· δεῦτε ἅπαντες, ἐπὶ τῷ ὄρει νοερῶς, προκαθαρθέντες ἀνέλθωμεν, τῷ Θαβωρίῳ Χριστὸν ἐποψόμενοι.

Οἱ Αναβαθμοί, ἦτοι τὸ α΄ Ἀντίφωνον τῶν Αναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον.

Οἱ Ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ Ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.
Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Εὐαγγέλιον, ζῆτει τῇ ι΄ Φεβρουαρίου.

Ὁ Ν΄. Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου... Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β΄.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Γεράρχα Εὐθύμιε, ὡς καλὸς ποιμὴν, καὶ τοῦ Ἀρχιποίμενος Χριστοῦ μιμητής, ὑπὲρ τῶν προβάτων σου, ὑπῆλθες προθύμως τὸ μαρτύριον· διό σε ἡ αὐλὴ τῆς ζωῆς ὑπεδέξατο, ἐνθα σὺν Ἀγγέλοις χορεύεις, καὶ πρεσβεύεις ἐκτενῶς, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...

Εἶτα οἱ Κανόνες· ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς στ΄, καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς στ΄. Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς ἄνευ τῶν Θεοτοκίων· «Εὐθύμιον ἄσμασι τὸν τῆς Ῥόδου γεραίρω. Κυρίλλου».

ᾠδὴ α΄. Ἦχος α΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Εὐθύμιε Πάτερ ἐν οὐρανοῖς, τῆς ἀθανασίας, ἐλλαμπόμενος τῷ φωτί, φώτισον σῆ χάριτι τὸν νοῦν μου, ὅπως ὑμνήσω ἀξίως τὴν μνήμην σου.

Υ΄μνοῦμέν σε πάντες χαρμονικῶς, ὅτι Ἀθλοφόρος, ἀνεδείχθης περιφανῆς, Μαρτύρων τὸν δρόμον ἐκτελέσας, ὑπὲρ τῆς ποιμένης παμμάκαρ Εὐθύμιε.

Θεὸν ἀγαπήσας εἰλικρινῶς, αὐτῷ ἐν τῷ κόσμῳ, ἐλειτούργησας καθαρῶς, καὶ τούτῳ Εὐθύμιε συνήφθης, μαρτυρικῶς ἐκτελέσας τὸν δρόμον σου.

Υ΄ψώσας Εὐθύμιε πρὸς Χριστόν, ψυχῆς σου τὸν πόθον, θεῖος ὄφθης Ἀρχιερεὺς, καὶ Μάρτυς πιστὸς τῆς εὐσεβείας, τὴν διπλοῖδα σου βάψας ἐν αἵματι.

Μαρτύρων ζηλώσας τὴν ἀρετὴν, καὶ ποιμένης φροντίζων, τῆς δοθείσης σοι ἐκ Θεοῦ, Εὐθύμιε Πάτερ τῶν τυράννων, τὴν κακουργίαν ἀνδρείως ὑπέμεινας.

Θεοτοκίον.

Καταύγασον θείαις μαρμαρυγαῖς, Ἄχραντε Παρθένε, χάριτός σου τῆς μητρικῆς, τὴν ἐν ἀμαρτίας σκοτοδίην, ἔξοφωμένην ἀθλίως καρδίαν μου.

Ἦδιγ γ'. Σὺ εἶ τό στερέωμα.

Γέρευσας Ὅσιε, δι' ἀρετῆς τῷ Κυρίῳ σου, καὶ τούτῳ προσήχθῃς ἱερεῖον, τῇ ἀθλήσει Εὐθύμει.

Ὁ Ῥόδου ὑμνεῖσθω νῦν, ποιμὴν ὁ θεῖος Εὐθύμιος· Μαρτύρων γὰρ ὄφθῃ συμπολίτης, ἐναθλήσας ὡς ἄσαρκος.

Νομὴν πρὸς οὐράνιον, ποιμαίνων Πάτερ τὴν ποιμνὴν σου, ὑπὲρ εὐσεβείας ἀνεδέξω, ἀνδρικῶς τὸ μαρτύριον.

Αἴγιον εἰς ἅγια, εἰσέδυσ Πάτερ Εὐθύμει, ὡς ἡγιασμένος Ἱεράρχης, καὶ ὡς Μάρτυς περιδόξος.

Σωθῆναι ἰκέτευε, ἡμᾶς παμμάκαρ Εὐθύμει, τοὺς ἐπιτελοῦντάς σου ἐν ὕμνοις, εὐλαβῶς τὸ μνημόσυνον.

Θεοτοκίον.

Παρθένε ἀμόλυντε, Θεὸν ἀσπόρως ἡ τέξασα, τοῦτον μητρικαῖς σου ἰκεσίαις, εὐμενῇ ἡμῖν ἔργασαι.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Γέρευσας καθαρῶς, ταῖς ἀρεταῖς σου τῷ Θεῷ, προσενήνεξαι λαμπρῶς, τῷ μαρτυρίῳ σου αὐτῷ, Πάτερ Εὐθύμει ἄμωμον ἱερεῖον· ὅθεν σε ζωῆς, νῦν ἡ τράπεζα, ἔχει λειτουργόν, ἐπουράνιον, ἰλαστηρίου πάντοτε δεήσεις, ὑπὲρ ἡμῶν ἀναφέροντα, τῶν ἐκτελούντων, ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, τὴν ἁγίαν σου μνήμην.

Τῆς Ἑορτῆς. Ὅμοιον.

Μετεμορφώθῃς Ἰησοῦ, ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Θαβώρ, καὶ νεφέλη φωτεινὴ, ἐφηπλωμένη ὡς σκηνή, τοὺς Ἀποστόλους τῇ δόξῃ σου κατεκάλυπεν· ὅθεν καὶ εἰς γῆν, ἐναπέβλεπον, μὴ φέροντες ὄραν, τὴν λαμπρότητα, τῆς ἀπροσίτου δόξης τοῦ προσώπου σου, Ἄναρχε Λόγε Χριστέ ὁ Θεός. Ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμπσας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦδιγ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Μαρτυρίου τὸν δίαυλον, χαίρων ἐκτελέσας Πάτερ Εὐθύμει, ἐν ὑψίστοις τὴν κατάπαυσιν, ἔσχες σὺν Μαρτύρων τοῖς στρατεύμασιν.

Αἴνεδότη φρονήματι, ἔστης ἐναντίον Πάτερ Εὐθύμει, τῶν ἐχθρῶν ἀναφθεγγόμενος, πίστεως τὸν λόγον τὸν σωτήριον.

Στηλιτεύσας τοῖς λόγοις σου, Ἄγαρ τῶν ἐκγόνων τὴν ματαιότητα, ὡς κριὸς Πάτερ ἐπίσημος, θῦμα προσηνέχθῃς τῷ Δεσπότῃ σου.

Γερεῖον εὐπρόσδεκτον, τῷ Θεῷ προσήχθῃς Πάτερ Εὐθύμει, ὑπομείνας τὸ μαρτύριον, πόθῳ τῶν μελλόντων ὥσπερ ἄσαρκος.

Ταπεινώσας τοῖς ἄθλοις σου, τοῦ ἐχθροῦ τὸ θράσος Πάτερ Εὐθύμει, πρὸς ζωὴν τὴν αἰωνίζουσαν,

δόξαν άνυψώθης και λαμπρότητα.

Θεοτοκίον.

Ρ'υπτικῆ Μητροπάρθενε, χάριτί σου τέλεον άποκάθαρον, τήν ψυχήν μου ίκετεύω σε, καταμολυνθεισαν άμαρτήμασιν.

Ώιδῆ ε'. Φώτισον ήμᾶς.

Ο'σιος ποιμήν, άναδέδειξαι Εϋθύμιε, και Μαρτύρων τῶν ένδόξων μιμητής, ύπέρ ποιίμνης τήν ψυχήν προθύμως θέμενος.

Νέος φαεινός, φωστήρ έλαμψας Εϋθύμιε, ιερεύσας τῷ Κυρίῳ καθαρῶς, και Μαρτύρων τὸν άγῶνα μιμησάμενος.

Τήν τῶν άρετῶν, όμαλίζων τρίβον Όσιε, τοῖς πιστοῖς ὡς Ίεράρχης θαυμαστός, τήν ὁδὸν τοῦ μαρτυρίου έξετέλεσας.

Η'ρθης πρὸς σκηνήν, τήν οὐράνιον Εϋθύμιε, παροδεύσας μαρτυρίῳ τῷ σεπτῷ, τήν έπίκτηρον τοῦ βίου ματαιότητα.

Στέφος έκ Θεοῦ, άμαράντινον Εϋθύμιε, ύπεδέξω τῆ σεπτῆ σου κορυφῆ, ὡς τῆς πίστης όπλίτης άκαθαίρετος.

Θεοτοκίον.

Χάριτι Θεοῦ, δια σοῦ υἱοῖ γεγόναμεν· δια τοῦτο κατὰ χρέος οἱ πιστοί, Θεονύμφευτε Παρθένε μακαρίζομεν.

Ώιδῆ στ'. Ίλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ρ'οδίων σε τὸν καλόν, ποιμένα πάντες γεραίρομεν, ὡς Μάρτυρα εὐκλεῆ, Χριστοῦ τοῦ Παντάνακτος, αἰτοῦντες τήν χάριν σου, έκ καρδίας πόθου, παμμακάριστε Εϋθύμιε.

Ο' βίος σου φωταυγής, ταῖς άρεταῖς σου έγένετο, ή άθλησίς σου λαμπρά, παμμακάρι Εϋθύμιε· διὸ έξανέτειλας, ὡς φωστήρ τῷ κόσμῳ, εὐσεβείας φαεινότατος.

Διέσωσας άκλινές, έν τοῖς βασάνοις τὸ φρόνημα, τῆς πίστεως και έχθρῶν, τὸ θράσος ένίκησας, Εϋθύμιε Όσιε, ὡς ποιμήν τῆς ποιίμνης, τοῦ Κυρίου φιλοπρόβατος.

Ο'σίως τῷ Λυτρωτῆ, έπί τῆς γῆς έλειτούργησας, και προσηνέχθης αὐτῷ, οὐράνιον κάρπωμα, παμμακάρι Εϋθύμιε, μαρτυρίου άθλοισ, διαπρέψας ύπέρ άνθρωπον.

Υ'μνοῦμέν σε εὐλαβῶς, Ίερομάρτυς Εϋθύμιε, ὅτι Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, κηρύξας τὸ ὄνομα, τήν πλάνην κατέτρωσας, και τῆς άληθείας, διετράνωσας τήν δύναμιν.

Θεοτοκίον.

Θεόνυμφε Μαριάμ, τοὺς εὐλαβῶς εὐλογοῦντάς σε, εὐλόγησον συμπαθῶς, ὡς Μητήρ φιλεῦσπλαγχνος, και χειραγωγία σου, τῆ άσφαλεστάτη, πρὸς μετάνοιαν ὁδήγησον.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ΄. Τῇ Ὑπερμάχῳ.

Ὡς Ἱεράρχην τοῦ Χριστοῦ πανιερώτατον,
καὶ Ἀθλοφόρων μιμητὴν ἀκαταγώνιστον,
εὐφημοῦμέν σε ἐν ἄσμασιν γηθοσύνως.
Ἄλλ' ὡς δόξης κοινωνήσας τοῦ Κυρίου σου,
ταῖς πρεσβείαις σου προστάτης ἔσο πάντοτε,
τῶν βοώντων σοι· Χαίροις Πάτερ Εὐθύμιε.

Ὁ Οἶκος.

Λάμπας ποιμαντικάς σου, ἀρεταῖς ἐν τῆς Ῥόδου, Εὐθύμιε σοφὲ τῇ καθέδρᾳ, μαρτυρικῇ ἀνατολῇ,
τῇ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ ἀνέτειλας, ὡς ἥλιος πλησιφαῆς, φωτίζων τοὺς πιστῶς βοῶντας·
Χαῖρε, θεόσοφε Ἱεράρχα·
χαῖρε, μακάριε Ἀθλοφόρε.
Χαῖρε, εὐσεβείας τῶν ἔργων γεώργημα·
χαῖρε, μαρτυρίου τῶν ἄθλων ἀπάνθισμα.
Χαῖρε, ὅτι ἐλειτούργησας τῷ Θεῷ ἀγγελικῶς·
χαῖρε, ὅτι ἐταπείνωσας τὸν ἐχθρὸν μαρτυρικῶς.
Χαῖρε, Ῥόδου ἀξίως τὸν λαὸν κυβερνήσας·
χαῖρε, Ἄγαρ ἐκγόνων τὴν ἀπάτην πατήσας.
Χαῖρε, Χριστοῦ βαδίσας τοῖς ἴχνεσι·
χαῖρε, πιστῶς στηρίξας τὸ φρόνημα.
Χαῖρε, ἀστήρ παμφαῆς καρτερίας·
χαῖρε, πηγὴ δαυιλῆς συμπαθείας.
Χαίροις, Πάτερ Εὐθύμιε.

Μηνολόγιον.

Τῇ Θ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς (Αὐγούστου), Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου νέου Ἱερομάρτυρος Εὐθυμίου,
Μητροπολίτου Ῥόδου, ἀθλήσαντος ἐν ἔτει ἀφκθ΄ (1529).

Στίχοι.

Εὐθυμίας πέπλησαι τῆς αἰωνίου,
Ὡς κλεινὸς Εὐθύμιε Ἱερομάρτυς.
Ἐννάτη Εὐθύμιος Ῥοδίων ποιμὴν τιμάσθω ὕμνοις.

Συναξάριον.

Οὗτος ὁ μακάριος Εὐθύμιος θεία ψήφῳ ἐγένετο Ἀρχιερεὺς καὶ ἐξελέγη ποιμὴν τῆς κατὰ Ῥόδον
ἀγίας Ἐκκλησίας εἰς διαδοχὴν Κλήμεντος, τῶν ἀναχωρήσαντος μετὰ τῶν Ἱπποτῶν καὶ
καταφυγόντος εἰς Μάλταν, ὅτε ἡ Ῥόδος κατελήφθη ὑπὸ τῶν Ὀθωμανῶν τῇ α΄. Ἰανουαρίου τοῦ
ἔτους ἀφκγ΄ (1523). Ἦν δὲ θεοφιλῶς καὶ θεαρέστως ποιμαίνων καὶ ἰθύνων τὴν λαχοῦσαν αὐτῷ
ποίμνην ἄχρι τοῦ ἔτους ἀφκθ΄ (1529), ὅτε συλληφθεὶς, ὡς στασιάζων κατὰ τῶν κρατούντων
Ἀγαρηνῶν, καὶ ἀπηνῶς βασανισθεὶς, ἐν τέλει ὑπέστη τὸν δι' ἀνασκολοπισμοῦ ἐπώδυνον θάνατον
καὶ συνηριθμήθη τοῖς ἀπ' αἰῶνος Ἱεράρχαις καὶ Μάρτυσιν, ἐξαιρέτως ὑπὸ τοῦ λαοῦ τιμηθεὶς καὶ
θαυματουργὸς ἀναδειχθεὶς, ὡς ἐν ταῖς διηγήσεσι τῶν κατὰ τοὺς μετέπειτα χρόνους ἐκ Ῥόδου
διελθόντων περιηγητῶν καταγράφεται· ἦν γὰρ ὁ τάφος, ἔνθα ἔκειτο τὸ τοῦ μακαρίου λείψανον,

κοινὸν τῶν Ῥοδίων προσκύνημα καὶ ἐκεῖ προσέτρεχον οἱ ἐξ ἑλινοσίας πάσχοντες καὶ ἐλάμβανον τὴν ἴασιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Μαθθία.

Στίχοι.

Ἐξῆλθεν ἄρθεις Ἰούδας ἐπὶ βρόχου,
Εἰσῆλθεν ἄρθεις Μαθθίας ἐπὶ ξύλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ἁγίων Δέκα Μαρτύρων, τῶν διὰ τὴν Εἰκόνα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ τὴν ἐν τῇ Χαλκῇ πύλῃ ἀθλησάντων, Ἰουλιανοῦ, Μαρκιανοῦ, Ἰωάννου, Ἰακώβου, Ἀλεξίου, Δημητρίου, Φωτίου, Πέτρου, Λεοντίου καὶ Μαρίας τῆς Πατρικίας.

Στίχοι.

Ἐχθρὸν Θεοῦ κτείναντες ἄνδρες ἐννέα,
Φίλου γίνονται τῷ Θεῷ διὰ ξίφους.

Ἐμοῦ τραχήλου, Σῶτερ, αἷμα προσδέχου,
Μαρία φησίν, ὡς τὸ μύρον Μαρίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῆς Ἀθλήσεως τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀντωνίου (ἢ Ἀντωνίου).

Στίχοι.

Ἀντωνίου τὸ σῶμα κἂν σποδοῦ γέμη,
Τὸ πνεῦμα λαμπρότητος εὐμοιρεῖ ξένης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν Ψόης, εὐχόμενος τελειοῦται.

Στίχοι.

Μάστιξιν εὐχῶν, κἂν τέλει βίου Ψόης,
Παίει νοητὰς δαιμόνων δεινὰς ψόας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῆς εὐρέσεως τῆς ἀχειροποιήτου καὶ σεβασμίας Εἰκόνης τῶν Καμουλιανῶν, ἧτις εὐρεσις συνεγράφη παρὰ τοῦ ἐν Ἁγίοις Γρηγορίου Ἐπισκόπου Νύσσης.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ἰδιὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Γνώμη ἀθλήσας θεολήπτω, κατεπάτησας τὸ θράσος τοῦ βελίαιρ, καὶ ἐγένου τῷ σῶ, Εὐθύμιε ποιμνίω, ἀναψυχή καὶ ἴαμα, ἐν ἡμέραις τῆς δουλείας.

Εἴστης ἀνδρείως πρὸ βημάτων, τῶν μισούντων σε κηρύττων τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ οὗ ἀλγεινάς, βασάνους ὑπομείνας, καὶ θάνατον Εὐθύμιε, ἐν σημείοις ἐδοξάσθης.

Ρῶμη τοῦ Θείου Παρακλήτου, δυναμούμενος τὰς φρένας Ἱεράρχα, τῶν τυράννων στερῶδς, ἀντεῖπας τῇ κακίᾳ, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ἀνακράζων, εἰς αἰῶνας.

Αἴνθος εὐῶδες ἐξανθήσας, ἐν τῆς πίστεως λειμῶσι τοῖς ἁγίοις, εὐωδία τῶν σῶν, Εὐθύμιε χαρίτων, εὐωδιάζεις πάντοτε, τὰς ψυχὰς τῶν ὑμνητῶν σου.

Γ'θι προστάτης τῶν ὑμνούντων, σὲ Εὐθύμιε ἐξ ὅλης προθυμίας, καὶ τιμώντων τὴν σὴν, ἀγίαν μαρτυρίαν, δι' ἧς ἐκλάμπεις πάντοτε, ὡς φωστὴρ τῇ Ἐκκλησίᾳ.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε Παρθένε Θεομήτορ, ἡ κυήσασα τὸν Κτίστην ἀπορρήτως· τοὺς ὑμνοῦντας τὸ σόν, μυστήριον ἐν πίστει, ἐκ συμφορῶν διάσωσον, μητρικῇ σου συμπαθείᾳ.

ᾠδὴ ἡ'. Τὸν Βασιλέα.

Ρ'όδος τιμᾶ σε, ἀξιοχρέως ἐν ὕμνοις, ὅτι θεῖόν σε ἐκτήσατο ποιμένα, Εὐθύμιε Πάτερ, Χριστοῦ Ἱερομάρτυς.

Ω' τῆς στερῆρας σου, ὑπομονῆς ἐν τοῖς ἄθλοις! δι' ἧς ἤσχυνας Εὐθύμιε εἰς τέλος, τὸ ἵππειον θράσος, ἐχθρῶν τῆς εὐσεβείας.

Κόσμον νικήσας, καὶ κοσμοκράτορα Πάτερ, φερωνύμως νῦν ἀγάλλη ἐν ὑψίστοις, καὶ Θεῷ πρεσβεύεις, ὑπὲρ τῶν σὲ τιμώντων.

Υ'μνοις τιμῶμεν, σὲ τὸν Χριστοῦ στεφανίτην, χαῖρε κράζοντες Εὐθύμιε τρισμάκαρ, ὁ ἐν Ἱεράρχαις, στεφανηφόρος Μάρτυς.

Ρ'όδον τὴν νῆσον, ὡς κληρουχίαν σου σκέπε, προστασίας σου Εὐθύμιε τῇ σκέπῃ, τιμῶσαν ἐν ὕμνοις, τὴν θεῖαν ἄθλησίν σου.

Θεοτοκίον.

Ε'ν τῇ θαλάσῃ, χειμαζομένους τοῦ βίου, πρὸς γαλήνιον κυβέρνησον λιμένα, τῆς θείας ἀγάπης, Παρθένε τοῦ Υἱοῦ σου.

ᾠδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Γ'έρευσας ἀξίως, καὶ τῷ μαρτυρίῳ, ἱεουργήθης θυσία τῷ Κτίστη σου· διὸ λαμπρῶς ἐδοξάσθης, Πάτερ Εὐθύμιε.

Λαμπὰς φαεινοτάτη, ἔλαμψας καθάπερ, ἐν τῆς δουλείας τῷ σκότει Εὐθύμιε, τῷ μαρτυρίῳ σφραγίσας, τὴν ποιμασίαν σου.

Λατρεύειν ὀρθοδόξως, Πάτερ τῷ Κυρίῳ, ἡμᾶς Ῥοδίων τὴν ποιμνὴν ἀξίωσον, ἐγκαυχωμένην τῷ κλέει, τοῦ μαρτυρίου σου.

Ο' θεῖος Ἱεράρχης, ὁ ἐν τῶν Μαρτύρων, τῇ πανηγύρει χορευῶν Εὐθύμιε, ἡμῶν μνημόνευε πάντων, τῶν ἀνυμνούντων σε.

Υ'μνοῦντας εὐσεβῶς σε, ὡς ἐν Ἱεράρχαις, δεδοξασμένον Εὐθύμιε Μάρτυρα, ἡμᾶς ἐκ θλίψεων ρύου, καὶ περιστάσεων.

Θεοτοκίον.

Υ'πέραγνε Μαρία, Κεχαριτωμένη, ἡ τὸν Φιλάνθρωπον Λόγον κυήσασα, ἐκ τῆς ὀργῆς τοῦ βελίαρ, σῶζε τοὺς δούλους σου.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἀρχιερεὺς θεόσοφος, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, καὶ λειτουργὸς οὐράνιος, τῶν φρικτῶν μυστηρίων, καὶ τῶν Ῥοδίων τῆς ποιμνῆς, ἀληθῆς ποιμενάρχης, ἀναδειχθεὶς Εὐθύμιε, τῶν Μαρτύρων ἐν τέλει, παρὰ Θεοῦ, τῷ λαμπρῷ στεφάνῳ ἐστεφανώθης· διὸ σε μακαρίζομεν, οἱ πιστοὶ γηθοσύνως.

Τῆς Ἑορτῆς. Ὅμοιον.

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, Μαθητῶν τοὺς προκρίτους, λαβὼν μετεμορφώθης νῦν, ἐν Θαβὼρ τῷ ἁγίῳ· ἐν ᾧ Μωσῆς καὶ Ἡλίας, παρειστήκεισαν τρόμῳ, δουλοπρεπῶς σοι Δέσποτα, συλλαλοῦντες· μεθ' ὧν σε, Χριστὲ Σωτῆρ, σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι προσκυνοῦμεν, τὸν ἐκ Παρθένου λάμπαντα, εἰς βροτῶν σωτηρίαν.

Εἰς τοὺς Αἴνοις

Ἰστῶμεν στίχ. δ' καὶ ψάλλομεν τὰ κάτωθι Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τὸν Ἱεράρχην τῆς Ῥόδου, θεῖον Εὐθύμιον, τιμήσωμεν ἐν ὕμνοις, τῶν πιστῶν αἱ χορεῖαι, αὐτῷ ἀναβοῶντες· Πάτερ σοφέ, ὡς ποιμὴν χριστομίμητος, καὶ τοῦ Χριστοῦ Ἀθλοφόρος περιφανῆς, καθικέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Γεραρχίας κοσμήσας, Πάτερ τὸ ἔνδυμα, ἐν ἀρεταῖς παντοίας, κατελάμπρυνας τοῦτο, ἀθλήσεως τῆς αἵγλης· ὄθεν Χριστῷ, λαμπροφόρος παρίστασαι, καὶ ἰκετεύεις Εὐθύμιε ἐκτενῶς, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῆς ἐν τῇ Ῥόδῳ σου ποιμνῆς, Πάτερ κηδόμενος, ὑπὲρ αὐτῆς ὑπέστης, τὸ μαρτύριον χαίρων, Εὐθύμιε παμμάκαρ, ὡς μιμητῆς, τοῦ Χριστοῦ ἀκριβέστατος· διὸ αὐτῷ νῦν παρίστασαι εὐκλεῶς, καὶ πρεσβεύεις τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Γερατεύσας ἐνθέως, τῷ Παντοκράτορι, καὶ τὸν λαὸν ποιμάνας, τοῦ Κυρίου ἀξίως, Εὐθύμιε Μαρτύρων, ἐν οὐρανοῖς, συναυλίας ἠξίωσαι, μεθ' ὧν αἰεὶ παρῆρσις ὑπὲρ ἡμῶν, καθικέτευε Χριστὸν τὸν Θεόν.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Γερομάρτυς Εὐθύμιε, ὀρθοτομήσας τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, καὶ ἱεουργήσας τὰ θεῖα μυστήρια, καὶ ὀδηγήσας πρὸς νομὴν σωτηρίου, τὰ λογικὰ τῆς ποιμνῆς σου πρόβατα, μαρτυρικῶς τὸν βίον σου ἐσφράγισας, θυσία ἄμωμος, καθαρὰ καὶ τελεία, προσενεχθεὶς τῷ ἐν Τριάδι Θεῷ. Διὸ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐπιτελούντων, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ὁ αὐτός.

Νόμου καὶ Προφητῶν σε Χριστέ, ποιητὴν καὶ πληρωτὴν ἐμαρτύρησαν, ὀρῶντες ἐν τῇ νεφέλῃ, Μωσοῦς ὁ θεόπτης, καὶ Ἡλίας ὁ ἔμπυρος ἀρματηλάτης, καὶ ἀφλεκτος οὐρανοδρόμος, ἐπὶ τῆς Μεταμορφώσεώς σου· μεθ' ὧν καὶ ἡμᾶς, τοῦ σοῦ φωτισμοῦ ἀξίωσον Δέσποτα, ὕμνεῖν σε εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου ἠ γ´ καὶ στ´ Ὡιδῆ. Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον ζῆτει τῆ ι´ Φεβρουαρίου, ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούϊα.

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις ὁ τῆς Ῥόδου καλὸς ποιμὴν· χαίροις εὐσεβείας, ὑποφήτης ὁ θαυμαστός· χαίροις ἀσεβείας, τυράννων καθαιρέτης, καὶ τῶν πιστῶν προστάτης, Πάτερ Εὐθύμει.

Στίχοι.

Κύριλλος Εὐθύμει Πάτερ ὁ Ῥόδου,
Ἕγμους σοι ἐξύφανε καρδίας πόθῳ.